

ORODJE V NJEGOVH ROKAH

URŠKA MAKOVEC

Novo leto je lepa priložnost za obračun s starim - za »pospravo«, kot rečete tukaj, in za načrtovanje novega. Ko s tega vidika gledam na slovensko skupnost v Argentini - napol od znotraj, napol še vedno od zunaj - vedno bolj spoznavam, kako neznansko veliko poslanstvo ji je dal Stvarnik. Na neki način se zdi podobna izvoljenemu ljudstvu, saj jo je Bog obranil propada (pa čeprav je utrpela premnogo žrtev), ji naklonil življenje v svobodi in mnoge preroke. Preizkušal jo je, a velik del je obstal. Le v njej (in v drugih delih politične emigracije po svetu) se je ohranilo tisto, kar je pristno slovensko, domovina se je izmaličila. Izbral je pokončne, pogumne, iznajdljive in zveste ljudi, da pazijo na dragoceno dediščino in jo prenesejo na nove rodove - ne le na rodove znotraj skupnosti, ampak na nove rodove vsega slovenskega naroda.

Slovenija je bila petdeset let v primežu zla, od osamosvojitve dalje pa je vsaj formalno odprta in dostopna. Nastopil je čas, da se poveže z ostalimi deli naroda in se vrne na pot normalnosti, vsi pa vemo, da se od tega v dvajsetih letih ni zgodilo nič. A to nas še zdaleč ne odvezuje od odgovornosti, ki jo imamo do matične države.

Ni čudno, če se nas pred tako odgovornostjo in ko hkrati opažamo, kako slabotna je že skupnost v primerjavi s tisto pred pol stoletja, polasti strah. A pred očmi moramo imeti tudi vse milosti in darove, ki jih je skupnost prejela zato, da izpolni svoje poslanstvo.

Mnogokrat se ugiba, koliko rodov bodo slovenske skupnosti v zamejstvu in po svetu še živele. A ne gre za »koliko«, ampak »kako«. Skupnosti se ne bi smelo presojati po tem, koliko časa preživijo, ampak kako so prispevale k boljšemu stanju naroda kot celote.

Tako se moramo ob prelomu leta vprašati, kaj je tisto, kar skupnost vodi k izpolnjevanju njenega poslanstva. Danes, ko je ostala že skoraj brez velikih umov, ki so ji v vseh teh letih v Argentini nakazovali jasno smer, je še toliko bolj pomembno, da si ta vprašanja postavlja vsak posameznik, vsaka družina, vsak krajevni dom sam. Predvsem zato, da svoje moči ne izgublja v aktivizmu, ampak jo usmerja v to, kar skupnost in narod vodi k napredku. Neka dejavnost postane nesmiselna, ko je sama sebi namen, ko jo vzdržujemo zgolj zaradi navade, ko ni usmerjena h končnemu cilju. Že učenje jezika, ki mu skupnost upravičeno posveča veliko pozornosti, ne sme biti samo sebi cilj, ampak sredstvo za doseg višjih ciljev. S tem bo hkrati postalo bolj smiselno in zato lažje tako za učitelje kot za učence.

Nekajkrat sem že slišala koga iz skupnosti reči, da ne potrebuje Slovenije, ker ima v Argentini »svojo malo Slovenijo«. Taka miselnost je skregana z logiko, saj skupnost vsaj na dolgi rok ne more preživeti, ne da bi se napajala iz matice. Samozadostna izseljenska skupnost ali celo samozadosten krajevni dom je utvara. Vsak narod, še posebej pa majhen, mora delovati kot celota, slabljenje enega dela pa pomeni tudi slabljenje ostalih delov in vsega naroda.

Naj sklenem z voščilom dr. Mihe Kreka izpred petdesetih let, objavljenem prav na tem mestu. Veliki mož nagovarja z besedami, ki so danes še kako aktualne, zato naj nam bodo popotnica tudi za leto 2014:

»Naj ne mine dan, da ne bi storil vsak kaj dobrega za obnovo srečnega svobodnega življenja Slovencev. O, da bi bili po letošnjem češčenju Božjega Deteta v novem letu vsi polni zadoščenja, da smo, čeprav še tako majčkeno, pa vsaj v glavnem stanovitno orodje v Njegovih rokah!«

Banke so rešene

Po zeleni luči iz Bruslja so v Sloveniji že začeli izvajati ukrepe za sanacijo bančnega sistema. Kot je povedal finančni minister Uroš Čufer, so vseh pet bank dokapitalizirali in pri tem izbrisali podrejene lastnike obveznic in delnic teh bank. Pri poddržavljenju NLB, NKBM in Abanke je tako brez celotnega svojega vložka ostalo skoraj 100.000 državljanov. NKBM in NLB pa sta tudi podpisali pogodbo s slabo banko za prenos slabih terjatev. Prvi prenos z večjih podjetij, kot so Merkur, Cimos in Adria Airways se je zgodil že v petek. Zanimivo pa je sprenevedanje vlade o tem, kdo je kriv za nastalo situacijo. Državni zbor se je zadnji petek pred

prazniki sestal na izredni seji, na kateri je na zahtevo poslanske skupine SDS razpravljala o sanaciji bank. Po budniki seje so od vlade zahtevali seznam odgovornih za prejšnji teden razkrito več milijardno luknjo v bankah v lasti države. Za veliko teh posojil, ki niso bila nikoli odplačana, namreč v SDS menijo, da so bila dodeljena na podlagi političnih pritiskov, prijateljskih vezi in klientelističnih povezav, predvsem ljudi okrog levih strank in Foruma 21. Slovenija je po besedah poslanca Andreja Šircija ena redkih držav, kjer se te mreže niso pretrgale. Ta politika se je skrivala pod imenom nacionalnega interesa.

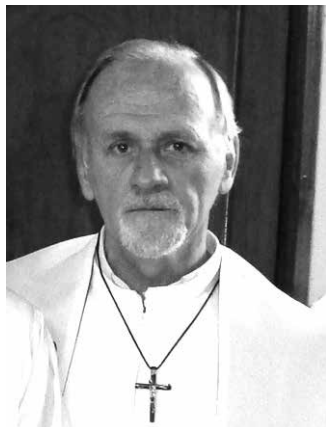
Po drugi strani pa smo doživeli tudi zanimivo in neverjetno gesto vlade. Evropski poslanec Lojze Peterle ni dobil podpore slovenske vlade za kandidiranje na mesto generalnega sekretarja Sveta Evrope. Rok se je iztekel v nedeljo - pristojno ministrstvo pa kandidate ni vložilo. Zunanji minister Karl Erjavec je namreč kot neodgovorno in neresno označil to, da je Peterle svoj pisni predlog ministrstvu podal šele v petek. Evropski poslanec je na to dejal, da je bilo ministrstvo o njegovi možni kandidaturi neformalno obveščeno že na začetku meseca, presenečen pa je tudi nad Erjavčevimi odzivi, zato se sprašuje, ali smo država ali tržnica.

Beg slovenskih možganov

V enem letu se je iz Slovenije izselilo 2588 višjeali visokošolsko izobraženih prebivalcev, ki so bili stari od 25 do 64 let. Njihov delež med vsemi izseljenimi je predstavljal 18 odstotkov. V letu 2012 pa se je po podatkih državnega statističnega urada v Slovenijo priselilo 15.022 prebivalcev, od tega jih je bilo dve tretjini starih od 25 do 64 let. Med njimi je bilo višje ali visokošolsko izobraženih 15 odstotkov. Iz Slovenije se je iz enake starostne skupine izselilo 14.378 prebivalcev, 18 odstotkov takšnih z enako stopnjo izobrazbe. Med priseljenimi jih je imelo 30 odstotkov osnovnošolsko ali nižjo izobrazbo, 55 odstotkov pa srednješolsko izobrazbo. Medtem je bilo med izseljenimi takšnih z osnovnošolsko ali nižjo izobrazbo 29 odstotkov, s srednješolsko pa 53 odstotkov. Izobrazbena sestava v letu 2012 iz Slovenije odse-

ljenih državljanov Slovenije in tujih državljanov, starih od 25 do 64 let, je bila sicer približno enaka izobrazbeni sestavi teh dveh skupin med prebivalstvom Slovenije v enaki starostni skupini. Od 12.281 v letu 2012 v Slovenijo priseljenih tujih državljanov se jih je največ, 48 odstotkov, priselilo z namenom, da se zaposlijo. Veliko se jih je priselilo tudi zaradi pridružitve družini (41 odstotkov), drugi razlogi (npr. študij) pa so bili redkejši. V letu 2012 je bilo med priseljenimi državljani Slovenije, stari od 25 do 64 let, konec leta zaposlenih 21 odstotkov, med enako starimi v istem času priseljenimi tujimi državljani pa 63 odstotkov ljudi. V enaki starostni skupini jih je bila lani med odseljenimi slovenskimi državljani približno polovica pred selitvijo zaposlenih, med tujimi državljani pa je bilo takšnih 70 odstotkov.

Škof Bokalič v Santiago del Estero

Papež Frančišek je 23. decembra 2013 svojega nekdanjega pomožnega škofa v Buenos Airesu Vinka Bokaliča, imenoval za ordinarija škofije Santiago del Estero. Škof Vinko Bokalič odhaja v severozahodni del osrednje Argentine in bo po novem sosed škofa Lojzeta Urbanča, ki vodi škofijo s sedežem v bližnji Catarci ter za nadškofom Andrejem Stanovnikom v Corrientesu tretji škof ordinarij s slovenskimi koreninami v Argentini.

Vinko Bokalič se je rodil 11. junija 1952 v Buenos Airesu, v družini slovenskih staršev Vinka in Pavle, rojene Igljič, ki sta v Argentino prišla leta 1949; oče je bil doma iz Mengša, mati pa iz Prevoj. Vinko je po vstopu v skupnost lazaristov študiral teologijo v Buenos Airesu in bil tukaj 1. aprila 1978 posvečen v duhovnika. Novo mašo je imel v slovenski vasi v Lanusu skupaj z bratom Jožetom, ki je bil posvečen deset mesecev pred tem v Ljubljani. Vinko je ostal v argentinski provinci, Jože pa se je pridružil slovenskim lazaristom, čeprav je v Sloveniji deloval le nekaj let.

Vinko Bokalič je večino svojih duhovniških let preživel v Buenos Airesu, kjer je skrbel za mladinsko pastoralo, bil rektor seminarija, župnik in nazadnje vizitator Misijonske družbe v Argentini. Vmes je bil tri leta misijonar v škofiji Goya. Papež Benedikt XVI. ga je 15. marca 2010 - sočasno z imenovanjem Stanislava Lipovška za celjskega škofa - imenoval za pomožnega škofa v Buenos Airesu. V škofa ga je 29. maja 2010 posvetil sedanji papež Frančišek, takratni buenosaireski nadškof kardinal Jorge Mario Bergoglio. V tej službi je bil dve leti kot pomožni škof argentinske prestolnice njegov tesni sodelavec. S 23. decembrom 2013 je dobil svojo škofijo s sedežem v Santiagu del Estero. Škofija je del metropolije Tucuman. Ima približno sedemstotisoč prebivalcev od katerih je osemosemdeset odstotkov katoličanov, po površini pa je štirikrat večja od Slovenije.

Socialni sporazum

Socialne partnerje v novem letu čaka velik izziv: skleniti socialni sporazum za izhod iz krize. Glede na to, da se je zapletlo že pri dogovoru o načinu sprejemanja dokumenta socialnega sporazuma, bo usklajevanje vsebine izjemno trd oreh. A generalni sekretar Združenja delodajalcev obrti in podjetništva Slovenije Igor Antauer je vseeno optimist.

Socialni sporazum je osnova za vse prihodnje priprave zakonskih predlogov. Antauer meni, da bi ga morala vsebovati tudi nova koalicijska pogodba. A hkrati se boji, da bodo s pripravo te pohiteli, na socialni sporazum pa pri tem pozabili oziroma ga bodo pri pripravi zakonskih predlogov prezrli.

Eden najtrših orehov znotraj socialnega sporazuma je dogovor o minimalni plači. Na delodajalski strani trdijo, da so spremembe trenutnega sistema nujne za zagotovitev večje konkurenčnosti gospodarstva, na sindikalni strani pa so prepričani, da gre za temeljno človekovo pravico do dostojnega življenja, ki se jo lahko le krepiti.

Prosimo razumevanja

To številko našega tednika smo pripravili v izrednih okoliščinah, brez elektrike v uredništvu in s težavami z internetom. Gotovo bodo opazne napake, zamude pri objavljanju člankov ali fotografij. Naročnike prosimo razumevanja.

Obenem sporočamo, da imamo že nekaj tednov zaplete z elektronskim naslovom »sinectis«. Zato toplo prosimo bralce in dopisnike, da naj vsa pisma dodatno naslovljajo tudi na:

esloveniau@gmail.com

Hvala lepa!

Dan samostojnosti

Eden izmed slovenskih državnih praznikov je dan samostojnosti in enotnosti, to je dan, ko se spominjamo na plebiscit 26. decembra 1990, ki je odločil samostojno Slovenijo. Na državni ravni so ga zaznamovali prejšnji petek. Poslanci so se najprej zbrali na slavnostni seji, sledila je osrednja slovesnost v ljubljanskem Cankarjevem domu. Tam je zbrane nagovoril predsednik državnega zbora Janko Veber. Poudaril je pomen enotnosti naroda pri premagovanju težav.

Podobno je v poslanci ob dnevu samostojnosti in enotnosti zapisala predsednica vlade Alenka Bratušek. Poudarila je, da je, tako kot takrat, suverenost naše države tudi zdaj pomembno vprašanje. Zagotovila je, da so cilji, ki smo si jih zadali kot družba,

realni in dosegljivi.

Dan samostojnosti in enotnosti spominja na enkratni dogodek v zgodovini slovenskega naroda. Čeprav se včasih zdi, da njegov pomen blede in skušajo nekateri zmanjšati njegovo težo, je in ostaja v temelju slovenske državnosti in demokracije. Žal pa ta še ni tako trdna, kot bi si želeli.

Večina se strinja, da je bil plebiscit pred 23. leti enkratni dogodek, saj brez njega osamosvojitve ne bi bila mogoča. Odločitev velike večine o tem »Ali naj Republika Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« je bila nedvoumna. Nadškof Alojzij Šuštar je že zvečer na dan plebiscita dejal, da gre za poseben dan v zgodovini našega naroda, ga povezal s pričakovanjem v dneh pred božičem in Sloveniji napovedal pomlad, ki bo prinesla tudi sadove. Skupaj z drugimi škofi pa je že v izjavi pred plebiscitom opozoril na nekatere ovire, ki jih bo treba premagati.

»Čeprav se zavedamo, da naša pot v prihodnost ne bo lahka in bo zahtevala velika prizadevanja za duhovno, družbeno in gospodarsko prenovno, odločno zavračamo vsako širjenje malodušja, strahu ali obupanosti. Pošteno in iskreno delo vseh prebivalcev Slovenije, zaupanje v lastne moči in v božjo pomoč je edino prava pot v prihodnost.«

Imel je še kako prav, saj se je že takoj po razglasitvi rezultatov pokazalo, da se bodo nekateri težko poslovili od Jugoslavije in privilegijev starega sistema.

Imel je še kako prav, saj se je že takoj po razglasitvi rezultatov pokazalo, da se bodo nekateri težko poslovili od Jugoslavije in privilegijev starega sistema.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Teško bi našli hujšo zmes, kot je neznosna vročina in pomanjkanje elektrike in tudi vode. In vendar je zadnje decembrske dni (celo na sam sveti večer) tako stanje prizadelo široke predele prestolnice, okoliša in tudi mnoge druge kraje po državi.

Za vzorec. Morda v teh vrsticah pisec ni popolnoma objektivni, saj je celotna priprava tednika bila pogojena s pomanjkanjem elektrike v pisarni in težavami z internetom. A ni treba, da je človek osebno prizadet, da lahko vidi vso zgrešenost vladne politike na energetskem polju zadnjih deset let. Dejansko, po dvanajstih letih doživljamo podobno stanje kot pod predsednikom De la Ruo, kljub temu, da vlada nenehno opeva »pridobljeno desetletje«. Res je, da so električne tarife izredno nizke. A to ni izgovor (ne razlog), da se ljudi pahne v križe in težave. Električni problem pa je vzorec še mnogih drugih težav, s katerimi se srečuje danes Argentina. Vlada dolga leta ni smatrala potrebno, da bi resno preučila in rešila težave družbe. Iz propagandnega razloga je sipala denar v subvencije, ni pa nadzirala, ne kako se ta denar uporablja, niti kako privatniki upravljajo električni sistem. Nihče v vladi ni izrazil potrebe po neki stvarni energetski politiki - pa tudi drugih politikah ne. Tako je vse teklo naprej, kot avtomobil, ki ga nikdar ne zapeljemo k mehaniku, a ga do konca izžemamo - dokler nas ne pusti sredi poti. Saj tudi nafte in plin večinsko uvažamo, ko je naše podzemlje med najbolj bogatimi. Dokler je bilo denarja na pretek (blažena soja) ni nikogar skrbelo. A resni strokovnjaki že leta in leta opozarjajo, kako sistem propada in napovedujejo zlom. Sedaj je polom tukaj in vlada samo meče krivdo na privatnike, kot da se to nje ne tiče. Kot pri vseh drugih zadevah.

Ljudska nejevolja. Naj bodo ljudje še tako pohlevni, pride trenutek, ko bruhejo v nejevolji in besu. Starčki v desetem nadstropju brez luči in vode; nosečnice v stolpnih, v katerih ne delajo dvigala; občutje vročine ki presega 40 stopinj Celzija, pa brez ohlajevalnih naprav ne ventilatorjev ... Zato se ni čuditi, da se množijo blokade cest, se vrstijo požigi gum, da transport postane en sam kaos. Prišlo je tako daleč, da so blokiral celo železnice. Prednjačil je žalostno slavni Sarmiento. Mirno se vprašamo: česa so krivi ubogi potniki? Verjetno imajo doma podobne težave, pa namesto, da bi

se z dela vozili tudi do dve uri, morajo dodati še eno ali več, vse to v neznosni vročini. Tako je prišlo celo do spopadov, streljanja. Položaj je zahteval smrtno žrtev. In tako je človek postal volk sočloveku, medtem ko je vlada gledala stran. Ni še jasno, kako se bo položaj razvil in stvar končala, a jasen je razkol družbe in celo najbolj zvesti že kritično gledajo na delovanje vlade. Vladni možje pa, namesto da bi stopili skupaj in začeli iskati rešitve, izgublajo čas v praznih opravičilih in medsebojnem spletkarjenju. Šef kabineta Capitanich je zagrozil, da bodo poddržavili električna podjetja. Ta so že nekaj časa indirektno v vajejih države. Koga pa bodo postavili na vodstvo? Kakšnega od strokovnjakov, ki že leta kritizirajo vladno politiko in so sposobni? Ni verjetno. Mladce La Cämpore, ki blesteče govori, a niso sposobni najbolj enostavnega upravljanja? Letalska družba Aerolineas Argentinas, ki je v njihovih rokah, ima 1,7 milijona dolarjev zgube na dan. Jih bodo postavili na čelo podjetij Edesur in Edenor? Bog se nas usmili.

Težave se nadaljujejo. Inflacija je zbesnela. Da jo vsaj delno ukrotijo, je vlada dosegla »soglasje cen«, ki bo stopilo v veljavo 2. januarja. A sama ne daje dobrega zgleda. Ker je treba nujno zmanjšati podporo transportu, bo vozovnica na »kolektivnih« s 1. januarjem poskočila za 66%. Ne gre drugače. Računajo, da je država v letu 2013 v raznih subvencijah (predvsem na energetskem področju) potrošila 150.000 milijonov. Najbolj rastejo cene prehrane. Napovedi za prihodnje leto so kazale na možnost inflacije v višini 30%. Jo bo vlada lahko obdržala na vajejih samo z dogovori? Tudi tukaj bodo trenja v vladni ekipi. Novi predsednik Centralne banke namerava omejiti blazno tiskanje ne vrednih bankovcev. Kje bo pa vlada dobila denar? Ves položaj odmeva tudi na političnem polju. Capitanich, ki je nastopil kot »rešitelj« in gotovi prihodnji vladni predsedniški kandidat, se je v kratkem mesecu precej opekel. Jasno je, da je le lutka, ki mora ubogati ukaze gospe. Guverner Scioli, ki pa je padel v zaton, si je opomogel in znova nastopa kot edini možni dedič kirchnerizma. Vse se zapleta. V tem stanju je družbeni inštitut katoliške univerze objavil, da revščina raste in tudi razlika med bogatimi in revnimi. Vlada so ogorčeno odgovorila in zanikala stanje. A številke so številke.

KOROŠKA

Novo vodstvo Krščanske kulturne zveze

Krščanska kulturna zveza (KKZ) je osrednja kulturna organizacija koroških Slovencev. Ustanovljena je bila leta 1953. Od januarja 2012 je bila brez predsednika oz. predsednice, občni zbor v ponedeljek, 16. decembra 2013, pa je prinesel novega predsednika. To je postal duhovnik mag. Janko Krištof, dosednji odbornik KKZ, kulturnik in župnik v Bilčovsu ter št. Ilju, dekan dekanije Borovlje.

Konec januarja 2012 je z mesta predsednice KKZ

odstopila mag. Sonja Kert-Wakounig. Vzrok za umik so bila dolgotrajna nesoglasja v vodstvu organizacije glede načina vodenja poslov. Predsednica je bila še ne dve leti (od 26. marca 2010). Od takrat so posle vodili v tajništvu organizacije s častnim predsednikom dr. Jankom Zerzerjem na čelu.

Novoizvoljenemu odboru Krščanske kulturne zveze načeljujejo: predsednik mag. Janko Krištof ter podpredsednika mag. Marija Perne iz Klanč, učiteljica na Višji šoli v Št. Petru, v odboru bo pristojna za izobraževanje in literaturo, in dr. Zdravko Inzko iz Sveč, podpredsednik, odgovoren za mednarodne stike in povezavo z Narodnim svetom koroških Slovencev.

Novi predsednik Janko Krištof je sicer tudi znan po svojih dramskih in deklamacijskih nastopih, ki jih uporablja tako za evangelizacijo kot za utrjevanje slovenske zavesti. V svojem nagovoru je med drugim povedal: »Naše kulture in naše narodne zavesti ne morejo ohranjati nekateri zagnani izbranci, oz. posebno za to postavljene ustanove, temveč je naloga vsakega posamezni-

ka. Ko smo zbrani pri občnem zboru osrednje kulturne organizacije Koroških Slovencev, se ponovno zavemo naše odgovornosti za narodni obstoj in obnovimo našo vnemo za delo na tem področju. Kot osrednja kulturna organizacija želimo med našimi ljudmi ohranjati in poživljati zavest, da naj svoj jezik in kulturo gojijo v družinah in domovih. (...) Krščanska kulturna zveza pa je tudi del širšega slovenskega kulturnega prostora. Tako se želimo tudi v bodoče povezovati s Slovenci v Sloveniji, v ostalem zamejstvu in v zdomstvu. Povsod, kjer si prizadevajo za blagor našega naroda in skrbijo za pristne vrednote naših prednikov, bomo videli zaveznike in bomo pripravljani za medsebojno krepljenje. Vse to naj nam pomaga ohranjati naša ognjišča ob katerih se ogrevamo in ki nam pomagajo, da smo boljši ljudje, boljši Slovenci in boljši kristjani.«

Redni občni zbor je bil sicer v znamenju 60-letnice ustanovitve organizacije. Jubileja ustanovitve in 100-letnice rojstva nekdanjega predsednika Lovra Kaslja se je v svojem pozdravnem nagovoru spomnil častni predsednik dr. Zerzer.

Obenem je bila podelitev vsakoletnega Janežičevega priznanja ki se od l. 1985 podeljuje ljudem za posvetitev njihovih sposobnosti in moči kulturnemu delu med slovenskim ljudstvom na Koroškem. Letos so jih prejeli: prof. Marinka Inzko za dolgoletno kulturno, publicistično in pedagoško delo; Inge Pöcheim za dolgoletno prizadevanje za cerkveno in posvetno petje; Franc Polzer za dolgoletno požrtvovalno delo v Slovenskem prosvetnem društvu Danica kot igralec in pevec ter za vso skrb za kulturni dom Danica v Šentprimozu, ter Mitja Gobec za dolgoletno sodelovanje s KKZ in strokovno pomoč ter urejanje koroški ljudskih pesmi. (leta 1991 je bil edini dobitnik priznanja dr. Julij Savelli; op. GB)

Glasbeno so večer oblikovali Jaka Slavkov in Christian Filipič (oba na flavti) ter MePZ Bilka.

GB

Prepotrebna sprava

Pred kratkim sta veleposlanika Francije in ZDA v Sloveniji opozorila na nenavaden odnos med narodom do medvojnega in povojnega dogajanja, ki tega ne zna prepustiti preteklosti. Menita, da sta nerazčiščen odnos do preteklosti in nezmožnost sprave največja ovira za doseganje enotnosti in krepitve nacionalne zavesti. Slovenija zaradi tega izgublja tudi na politični in gospodarski ravni.

Francoskega veleposlanika v Sloveniji Pierrea-Francoisa Mourierja je ob prihodu v Slovenijo presenetilo, da dogajanje pred več kot šestdeset leti še vedno buri duhove. V Franciji so veliko delali na preteklosti, na dogajanju v času druge svetovne vojne, kolaboraciji, vichyskem režimu in odporniškem gibanju, tako politiki kot zgodovinarji. To jim je omogočilo, da je to zdaj stvar preteklosti. Teh stvari sicer niso pozabili, a so preteklost. V

Sloveniji tega niso storili, zato je večkrat zaznal, da prihaja do izkoriščanja starih sporov.

Še bolj jasen je bil ameriški veleposlanik Joseph Mussomeli, ki je pred dnevom človekovih pravic ocenil, da je vprašanje sprave največja cokla slovenski enotnosti. Na pogovoru, ki ga je pripravil Študijski center za narodno spravo, je dejal: »Preteklosti se ne moremo izogniti ali je pozabiti. Z njo se je treba soočiti, sicer nas ujame v svojo past. Edini način, da storimo korak naprej, je, da pogledamo v preteklost ter z njo dosežemo spravo in mir.« Po njegovih besedah bo slovenska družba brez objektivnega pogleda na preteklo obdobje težko tako hitro ali tako dobro napredovala, kot bi lahko. Vsak vidik slovenske politike ali gospodarstva namreč ovira prav to, da ni sprave. Vse človekove pravice morajo biti spoštovane. Ob

tem je dejal, da je tudi v ZDA še vedno zelo živ spomin na državljansko vojno v 60. letih 19. stoletja. A v ZDA so imeli po njegovi oceni srečo, da so po vojni lahko odprto govorili o vprašanjih, povezanih z njo. V Jugoslaviji, ki je nastala po 2. svetovni vojni, pa to ni bilo mogoče. Zgodovina je po veleposlanikovih besedah več kot zgolj dejstva. Zgodovina ima človeški obraz, je opozoril. Po njegovem mnenju bi morali o dogodkih iz pretekle zgodovine začeti strpen in spoštljiv pogovor. Prav tako je prepričan, da bi morale biti žrtve povojnih pobojev npr. v Hudi jami dostojno pokopane.

Veleposlanika opažata, da v zadnjem času prihaja do sprememb. Mussomeli je dejal, da tudi mediji več poročajo o povojnih pobojih in skritih grobiščih. »Moramo biti potrpežljivi, ker se stvari spreminjajo,« je dodal.

Zlatomašnik, bod' pozdravljen

Lepo, jasno jutro je bilo in zvonovi so peli; ihanski zvonovi, pozdrav domovine. Mogočno je zazvenelo: »Zlatomašnik,

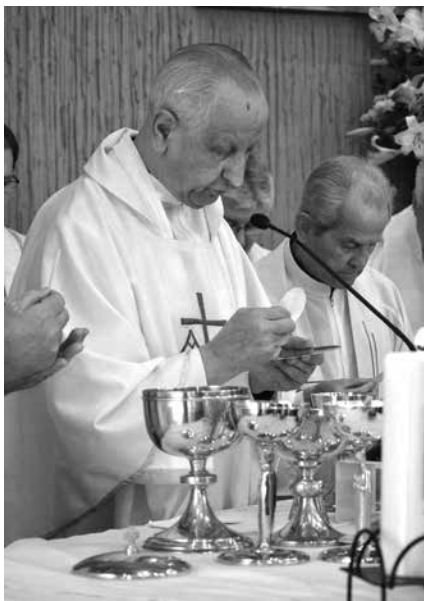
Pinatar. G. Dane Vrečar je spovedoval v mali kapeli. »Pojte slavo Bogu,« so peli pevci, ko smo uživali slavje dneva in se Bogu zahvaljevali za zlatomašni-

ka. Posamezne dele maše je napovedoval Janez Filipič, prvo berilo je brala ga. Mici Malavašič Casulo, psalm Andrej Golob, drugo berilo pa Tone Komar.

bod' pozdravljen«. Zlatomašnik msgr. dr. Jure Rode je v spremstvu svojih sobratov stopil h Gospodovemu oltarju v cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu. Cerkev je bila svečano okrašena in napolnjena do zadnjega kotička, rojaki so bili tudi v veži in na dvorišču. Na »koru« sta prepevala

Mešani pevski zbor San Justo in zbor Slomškovega doma Ex corde pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Na orgle jih je spremljala ga. Anka Savelli Gaser. Martina Filipič in Niko Leber, učenca Rožmanove šole, sta pozdravila zlatomašnika in mu izročila šopek rdečih nageljnov. Spregovoril je zlatomašnik; pozdravil je vse navzoče, posebej veleposlanika RS g. Tomaža Mencina in gospo ter sestre reda Asociación franciscana del Cristo Rey. Spomnil se je obeh pokojnih du-

hovnikov, ki sta bila pred petdesetimi leti posvečena skupaj z njim, in sicer gg. Primoža Langusa in Lovra Tomažina. Začela se je sveta maša, ki jo je daroval slavljenc, somaševali pa so: gg. Franci Cukjati, Igor Grohar, France Urbanija, msgr. Mirko Grbec, Matjaž Rotar, Tone Rant, France Barle in Janez

digo je g. France Urbanija navezal na nedeljski evangelij. Tretja nedelja v adventu razglša veselje. »Veselite se, ker je Gospod blizu!«. Veselimo se tudi zaradi zlate maše dr. Jureta Rodeta; njegovo duhovništvo je polno dobrih del. Pridigar nam je priporočil, naj veliko molimo za zlatomašnika in tudi za nove duhovniške poklice, ker Bog po duhovnikih deli svoje milosti.

Govoril je tudi gospod Tone Rant, SB. Spregovoril je o življenjski poti g. Jureta; kot otrok je preživel drugo svetovno vojno in komunistično revolucijo, ki ga je skupaj s sorodniki pognala v svet. Po prihodu v Argentino je bilo veliko duhovnih poklicev. Tudi g. Jure je po končani gimnaziji vstopil v semenišče. Po posvečenju in po nekaj letih duhovniškega dela je nadaljeval študij v Rimu in doktoriral iz cerkvenega prava. Posebna milost za duhovnika in vernike je doživeti zlato mašo. Tudi g. Rant je ugotavljal, da je vedno manj duhovniških poklicev in priporočal, naj molimo zanje. Žetev je velika, delavcev pa malo. Naj Bog zlatomašniku obilno poplača delo, ki ga je izvrševal tiho, ponižno in molče hodil za Kristusom.

Spregovoril je tudi zlatomašnik in po špansko predstavil slovensko skupnost in vzroke begunstava ter cerkev Marije Pomagaj. Prvotne prostore je blagoslovil škof dr. Gregorij Rožman. Gospodar teh prostorov je Jezus.

Sledil je »ofer«. Dolge vrste vernikov so se bližale oltarju, kjer smo pozdravili zlatomašnika in prejeli spominsko podobico, dar župnije Ihan, rojstnega kraja zlatomašnika. Med ofrom je bilo ljudsko petje in vsi smo navdušeno prepevali. Ob koncu maše smo zapeli zahvalno pesem Bogu, da je g. Jure Rode doživel tako lep jubilej, kot je zlata maša.

Pred zaključkom je Janez Filipič prebral čestitke apostolskega administratorja ljubljanske nadškofije škofa

msgr. Andreja Glavana in buenosaireskega nadškofa msgr. Maria Aurelia Polia. Ob veličastni Händlovi Aleluji smo čutili slovesnost dneva.

Sledila je akademija v dvorani škofa Rožmana. Med častnimi gosti so bili veleposlanik RS g. Tomaž Mencin in gospa, pomožni škof buenosaireske nadškofije msgr. Vinko Bokalič, predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar in gospa, predsedniki naših slovenskih domov in predstavniki organizacij.

Na pripravljenem stopnišču so se zbrali pevski zbori naših domov: Mešani pevski zbor San Justo, Pevski zbor Slomškovega doma Ex corde, Slovenski zbor San Martin, pevski zbor s Pristave ter pevska zbor iz Slovenske vasi in iz Carapachaya; preko sto pevcev pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Skupaj so zapeli »Zlatomašnik, bod' pozdravljen«. V imenu vse slovenske skupnosti je pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar. Opisal je življenjsko pot gospo-

da zlatomašnika, mu čestital in mu zagotovil naše molitve in pomoč.

Prebral je čestitke, ki jih je zlatomašniku pisal njegov ožji sorodnik kardinal msgr. Franc Rode. V imenu Kulturne akcije je čestitala dr. Katica Cukjati. Pevci so zapeli Marijino pesem »Cvetke trgam«.

Spregovoril je tudi škof msgr. Vinko Bokalič. Veseli smo, ker msgr. Rode slavi zlato mašo. Hvaležni smo Bogu za to milost. Imamo pa veliko odgovornost, da prosimo za nove duhovniške poklice, je dejal.

Veleposlanik g. Tomaž Mencin je tudi pozdravil zlatomašnika. Potem pa je podelil priznanje za 80 let revije Duhovno življenje; sprejel ga je sedanjí urednik Stane Snój.

Še spomin na Slovenijo; pevci so zapeli pesem »Bodi zdrava, domovina« (solista Marcelo Brula in Martin Selan).

... da bi vedno matka bila, napozabljena nikdar.

Ne samo g. zlatomašnik, vsi smo imeli rosne oči ob spominu na daljno domovino.

Gospod zlatomašnik dr. Jure Rode se je prisrčno zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je zlato jubilej njegovega mašništva tako lepo uspel.

Sledil je bogat prigrizek, za katerega so poskrbeli Zveza slovenskih mater in žena, Zedinjena Slovenija ter Domovi. Mladi so nam prijazno postregli, ob koncu tudi s sladko torto. Prijatelji so se srečevali in se prijetno pogovarjali. Ostal nam je lep nepozaben spomin na praznovanje zlate maše našega dragega delegata dr. Jureta Rodeta.

m.m.

Prisrčne kardinalove čestitke

(Pismo, ki ga je slavljencu poslal kardinal Franc Rode)

Vatikan, 12. december 2013

Dragi Jurij, ob praznovanju 50-letnice Tvoje duhovniške službe Ti iz srca čestitam in se skupaj z vsemi sorodniki zahvaljujem Bogu za Tvojo svetlo duhovniško pot ter za Tvoje ponižno in nesebično služenje Božjemu ljudstvu.

Tvoj zgled skromnega in požrtvovalnega dušnega pastirja, Tvoja topla beseda slehernemu človeku v stiski, Tvoja bližina vsem, ki so Te želeli imeti ob sebi v težkih trenutkih življenja – vse to pričuje, da si bil vedno duhovnik po Jezusovem srcu, ki ničesar ne pričakuje zase in se brezmejno razdaja drugim.

Ko je bila Tvoja mama že v letih, si jo nekega dne vprašal: »Mama, ali imaš zaradi mene sive lase?« In ona je odgovorila: »Oh, zaradi tebe bi morala imeti zlate.« Čudovita beseda matere s pesniškim srcem.

Ko obhajaš svojo zlato mašo, vidimo, da so tvoja duhovniška leta v resnici zlata leta. A to je skromni sijaj ponižnih, ki ga vidi samo nebeški Oče.

Za vse to, dragi Jurij, se ti danes srčno zahvaljujemo in se veselimo s Teboj.

Bog vas živi!

(Pozdravne besede predsednika Zedinjene Slovenije, Francija Žnidarja)

Slovenska katoliška skupnost v Argentini se je danes zbrala, da vas hvaležno pozdravi ob zlatem jubileju vašega mašništva. S tihim nastopom opravljate dušnopastirski poklic v popolni predanosti zahtevam in izzivom, ki jih vsakdanost prinaša duhovniku. Življenjska pot vas je peljala skozi take okoliščine, da dobro poznate skoraj vse člane naše skupnosti. Kot otrok ste z množico izseljencev morali zapustiti rodno Slovenijo. V taborišču ste se šolali in prispeli v Argentino z ostalimi begunci. Rastli ste v krogu emigrantov, ki so si morali v težkih časih biti drug drugemu v pomoč. Odraščali ste v času, ko se je ustanjavljala in oblikovala emigrantska skupnost v Argentini. V adrogujskem zavodu ste se s sovrstniki izobraževali, ne samo za bodoče poklice, temveč tudi v duhu ohranjanja slovenstva. Postali ste duhovnik slovenske emigrantske pastorale ravno v času, ko so nastajali naši krajevni slovenski domovi. Vedno ste bili pripravljene maševati in deliti zakramente tudi v manjših in oddaljenih verskih skupnostih. O tem pričajo vaši številni obiski pri Slovencih v notranjosti države, tudi z večdnevnimi samotnimi potovanji. Samo vi veste, kolikokrat ste v tišini obiskali bolnike, osamele in zapuščne, ki so od vas prejeli pričakovano duhovno tolažbo in tudi gmotno pomoč. V duhovniškem poklicu ste bili vedno prilagodljivi zahtevam. Kot katehet ste pripravljali in še pripravljate najmlajše, da prejemajo zakramente v slovenskem jeziku. Dolga leta ste poučevali na Srednješolskem tečaju. Spremljali ste dijake prvih RAST-i, ko so še hodili v hribe in spali v šotorih. Spodbujali ste mlade zakonce, da so si v skupinah vzeli čas za razmišljanje in branje cerkvenih dokumentov. Navduševali ste mlajše za dobrodelno pomoč potrebnim. Z vsem srcem sodelujete in spodbujate tiho dobrotelost pri Zvezi mater in žena. Imate primerno besedo v pogovoru s preprosto osebo in lahko branite vaša prepričanja v visoko izobraženih krogih. Sedaj imate na skrbi izdajanje Oznanila, enega od redkih verskih tednikov, ki se še tiska v slovenščini zunaj Slovenije. Dostopen je vsem Slovincem in njihovim potomcem v Argentini.

Vaša navzočnost pri sejah raznih ustanov razsvetljuje pot, v katero naj usmerjamo moči na verskih, vzgojnih ter kulturnih področjih. Vaše misli in premišljene besede nam dajejo trdno oporo, na katero se lahko zanese in jim sledimo. Vedno so izrečene v luči evangelija in v skladu z resnico. Ravno te kreposti so tudi zelo cenjene v cerkvenih krogih zunaj skupnosti, kot radi povedo vaši učenci katoliške univerze in mnogi sodelavci na buenosaireski nadškofiji.

Ko se število slovenskih izseljenskih duhovnikov manjša, ostaja na vaših ramenih vedno večja odgovornost, tako pri izvajanju pastorale, izdajanju verskega tiska, kot pri gospodarjenju slovenske cerkve in Slovenske hiše. Vsa skupnost koristi te duhovne in materialne dobrine, zato se zavedamo, da vam moramo biti v oporo. Izkoristite nas, da vam s skupnimi močmi pomagamo in tako ohranimo za slovensko skupnost vrednote, ki jih uči evangelij.

Da bi vam v Božjih načrtih bilo dano še veliko zdravja in manj skrbi, kot jih imate danes.

Z veliko hvaležnostjo za vse opravljeno delo vam kliče iz srca: Bog vas živi!

PRISTAVA

Prešernova šola zaključuje jubilejno leto

MATERINSKA PROSLAVA

Biserno leto je zahtevalo od učencev, učiteljev in staršev mnogo truda, a to nas ni ustavilo! Mimogrede nam je koledar pokazal, da se približuje oktober - mesec, posvečen našim dragim mamamicam.

Najprej smo se zbrali ob oltarni mizi in se Bogu in nebeški Materi zahvalili za dar materinstva ter vneto prosili za vse pristavske mamice in babice, še prav posebno za bolne. Pri sveti maši so otroci lepo prepevali. Po prijetni postrežbi mladine je začela prireditev v zgornji dvorani. Najprej je pozdravila vse navzoče voditeljica šole ga. Nadica Kopač Grohar. Nato je prav vsak učenec naše šole korajžno stopil na oder in nekaj zapel, recitiral ali zaigral svoji mamici. Najmlajši zadržano, nekateri s solzami v očeh, a toliko bolj prisrčno! Zaplesali in zapeli so nam o potepuških račkah, ki jih je mama raca priklicala domov, kot to stori sleherna dobra mati. Višji razredi so stopnjevali ljubeče vzdušje do mamic, kajti osebno so opisali lastne mamice kar v pesniški obliki! V prizorih so nam izpostavili njihove dobre lastnosti in neizmerno delo, ki ga opravljajo za družino. Igrali so zelo sproščeno in zabavno ter želi glasen in zaslužen aplavz. Na koncu pa so mamicam tudi korajžno zapeli. Seveda imajo velike zasluge za uspeh prav vse učiteljice, ki so naučile otroke igrati in peti. Čestitamo!

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Zadnji dan v novembru smo se zbrali, da bi slovesno zaključili šolsko leto. Po začetnem pozdravu vseh navzočih, posebno še zgodovinarjev in časninarjev iz Slovenije, so nas otroci vpeljali v božično vzdušje s prizorom »Božič je

tu!«, ki ga je spisala ga. Nadica Kopač Grohar. Prepletala so se doživetja družine, ki se je duhovno pripravljala na božič, in take, ki je mislila le na obdarovanja, obleko in pojedino. Mamica bolj »pobožne« družine je na otroško željo povedala božično legendo, ki so jo uprizorile najmlajše deklice. Nadvse prisrčni angelčki so rajali v nebesih in pripravili zlato zibelko za Jezuščka, a so morali to opustiti, ker se je hotel Jezus roditi v preprostih jaslicah, da bi se približal revnim, zapuščenim, zapostavljenim ljudem. Končno je tudi otrok, ki je pričakoval božič le zaradi daril, spoznal vrednost polnočnice in se v cerkvi pridružil vsem vernikom, ki so prinašali darove za reveže, in z njimi prepeval čudovite božične pesmi. Zanimivo je tudi to, da so otroci res darovali igrače revnim otrokom - ne le v igri!

Da je bila prireditev lepa, gre iskrena za-

hvala učiteljicam, scenografinjama Sandri Beltram in Saši Vodnik ter Andreju Golobu za posojilo ene scene, Anki Gaser za spremljavo na klavirju, AudioPristavi za ozvočenje. Naj omenimo požrtvovalne učne moči letošnjega leta: Lučka Papež, Polona Lazar, Marjanka Ayerbe Rant, Cecilija Skubic, Majda Maček, Nevenka Grohar, Karolina Kenda, Viki Selan, Lili Kopač, Marjana Rožanec in Andrejka Córdoba. Odbor staršev je vodila Gabi Bajda Križ, voditeljica šole pa je Nadica Kopač Grohar.

Sledilo je slovo osmošolcev Erike Čeč, Fione Beltram, Matjaža Gaserja in Marjana Kopača. Zvrstili so se s prisrčnimi in modrimi nasveti voditeljica šole, župnik g. Franci Cukjati in razredničarka ga. Andrejka Papež Córdoba, nakar so osmošolci sami stopili na oder in se iskreno, pa tudi hudomušno, zahvalili dolgi vrsti učiteljev, ki so se toliko let trudili zanje.

Za lepo opravljeno delo in učenje je sv. Miklavž bogato obdaril otroke in starejše.

S ponosom smemo reči, da je Prešernova šola ne le zaključila »biserno leto«, ampak da je šola sama pravi »biser« Slovenske Pristave.

M-a

JEGLIČEVA ŠOLA ABC

Naša zaključna prireditev

7. decembra je Jegličeva šola ABC po slovensko zaključila šolsko leto 2013.

Ko smo se učiteljice zbrale nekaj mesecev pred zaključkom pouka, je Paula predlagala, da bi letos pripravile lutkovno predstavo. Vse smo soglašale, ker bi za nas bila to prva predstava v tej obliki. Izbrale smo pravljico Domišljava miška.

Ko smo otrokom povedali novost, so bili zelo navdušeni in tako smo hitro pričeli z vajami. Po eni strani smo vadili pesmice, ki naj bi jih otroci peli med predstavo, po drugi strani pa smo se učili vloge. Treba je bilo tudi vaje za posebno držo lutke med predstavo.

Proslavo smo začeli s pozdravom zastavama. Viki Pennisi Echeverry in Martin Vitrih

sta nosila slovensko ter argentinsko zastavo. Za tem smo takoj začeli s predstavo, saj so otroci že nestrno čakali, da bi nastopili. Glavno vlogo miške je imela Milena Vitrih, muc je bil Martin Vitrih, siva miška pa Erik Samoček. A miška je imela še druge snubce: petelinček je bila Viki, pujssek Branko, lev Juan Pablo ... Posebno priznanje gre za psička Nikota (Cretton), za Urško (Viki Pennisi Echeverry), za miško (Milena),

za račko (Juan M. Kržišnik), ker so tako lepo in korajžno odigrali svoje vloge. Naj omenim še ostale otroke, ki so glasno in navdušeno nastopili ter peli med predstavo: Valentina, Melanie, Maja, Milena, Kati, Niko in Andi. Moram reči, da je bila ta oblika nastopa pozitivna, otroci so bili bolj sproščeni, ker se jih ni videlo.

Ta pravljica nam je pustila lep nauk, da ne smemo soditi drugih po zunanosti, ampak po njihovi dobroti.

Po lepo odigrani predstavi smo učiteljice razdelile otrokom spričevala in pregledane zvezke. Poleg tega so bili otroci obdarovani z božično opremljenimi vrečkami, ki so vsebovale slaščice. Ko so učiteljice poklicale svoje učence, so najprej povedale kakšno lepo lastnost vsakega otroka.

Sledile so zahvale Marku Vitrihu,

ki vodi odbor staršev, ter Janku Žaklju, ker nam s prijaznostjo in dobro voljo vedno stoji ob strani.

Gdč. Štefi nam je podala božični pozdrav. Preden smo se poslovili, smo prosili starše, naj med počitnicami vadijo slovenščino z otroki.

Po proslavi smo se preselili v lepo pripravljen prostor, kjer so nas mamice pogostile z dobrotami in pijačo.

Po dobro opravljenem delu smo se z zadovoljstvom odpravili domov z upanjem, da se bomo drugo leto zopet srečali.

Letos je našo šolo obiskovalo devetnajst otrok, zaključilo pa jih je sedemnajst.

V Jegličevi šoli so v letu 2013 poučevale: Paula Grbec, Kamila Urbančič, Štefi Papež,

Nati Mele ter Ana Urbančič Loboda. Na pomoč je priskočila tudi Paula Urbančič.

AFUL

Dva tisoč let Emone

V letu 2014 bomo zaznamovali 2000 let, odkar je bila na tleh današnje Ljubljane ustanovljena rimska Emona. Na ljubljanski mesti občini bodo jubilej počastili s številnimi dogodki: v središču celoletnega praznovanja bodo tri večje razstave.

V Cankarjevem domu si bo od maja do oktobra mogoče

ogledati arheološko razstavo *Aueae lasae*. Muzej in galerije mesta Ljubljane (MGML) pripravljajo arheološko razstavo z naslovom *Emona - mesto v imperiju*, ki bo na ogled od konca maja prihodnje leto do maja 2015, v Narodnem muzeju Slovenije pa bodo postavili razstavo, ki bo izpostavila pomen Rimljanov za širše območje Slovenije. Odprta bo od maja 2014 do maja 2015.

V spremljevalnem programu bo MGML v Jakopičevi galeriji na ogled postavil zbirko fotografija Koudelke na temo rimskih artefaktov (od maja do julija) in na Jakopičevem sprehajališču fotografsko razstavo z naslovom 2000 let Emone (od julija do avgusta). Na ljubljanskem gradu

bo v spremljevalnem programu od maja do septembra na ogled arheološka razstava *Emona - Ljubljana 2000 let - urbani razvoj mesta*.

Natančna letnica nastanka Emone ni znana. Prvič jo je sredi 1. stoletja omenil vsestranski starorimski učenjak Plinij starejši, ki se je ukvarjal z zgodovino pisem, jezikoslovjem, retoriko, filozofijo in še marsičem. Mestno obzidje je bilo verjetno dograjeno med letoma 14 in 15 po Kristusu, prvi kolonisti, ki so poselili ozemlje znotraj obzidja, pa so izvirali pretežno iz mest v Padski nižini in Akvileji. Ob postopni decentralizaciji države je Emona kot najvzhodnejše mesto Italije ob meji Iliriki postala strateško izjemno

pomembno mesto in v 4. stoletju je bilo to tudi pogosto prizorišče spopadov v državljanskih vojnah.

Kolonija Emona je bila rimsko in sploh prvo mesto na območju današnje Ljubljane. Kot natančen stroj, povezan z drugimi mesti, je pomagala poganjati imperij. S svojo univerzalno obliko, arhitekturo, načinom življenja, pravnim redom in vrednotami je vzgajala prebivalce mesta v lojalne rimske državljane. S svojimi obredi in pravili delovanja je krepila skupno politično ideološko in kulturno identiteto, so ob napovedi razstave zapisali v MGML-ju.

Sicer pa se je v samem središču Ljubljane do danes ohranilo več sledi Emone, ki pričajo o ži-

vljenju v rimskem mestu. V arheološkem parku Emonska hiša je mogoče videti ostanke stanovalniške zgradbe s konca 4. in začetka 5. stoletja. Glede na kakovostno stavbno opremo - tlaki, mozaik, ogrevanje - je tu prebivala premožna in ugledna rimska družina.

Mesto Emona se zadnjič omenja kot škofijski sedež leta 579, emonski škof pa zadnjič leta 590. A tedaj je bil škof verjetno že begunec na jadranski obali, kamor so se zatekli tudi Emonci. Naselbinska kontinuiteta v ljubljanski kotlini je bila nato do prihoda Slovanov zelo šibka, a to je že druga zgodba, v kateri ime Emona nima več kaj dosti iskati.

NOVICE IZ SLOVENIJE

100 LET OD PRVEGA KITAJCA V SLOVENIJI

V Pokrajinskem muzeju Celje so obeležili 100-letnico prihoda prvega znanega Kitajca na Slovensko. Ob tej priložnosti so predstavili najnovejša dognanja o odnosu znamenite svetovne popotnice in pisateljice Alme M. Karlin (1889-1950) in njenega kitajskega zaročenca Xu Jongluna.

KDAJ BO PREPOVEDANA PIROTEHNIKA?

Število poškodb zaradi neustrezne uporabe pirotehniko v zadnjih letih pada. Še vedno pa se letno s pirotehniko poškoduje okoli 15 ljudi. Mnoge, večinoma mlade ljudi te poškodbe zaznamujejo za vse življenje, poškodovana dela telesa pa zdravniki kljub napredku v medicini ne morejo povrniti v prvotno stanje. Na poškodbe zaradi pirotehniko opozarjajo tudi v Združenju invalidov - Forum Slovenije, ker pozivajo k prepovedi pirotehniko.

BREZPOSELNOST V OKTOBRU

V Sloveniji se je stopnja registrirane brezposelnosti oktobra kot vsako leto ta mesec zvišala. Tokrat se je zvišala za 0,4 odstotne točke in bila ob koncu meseca 13-odstotna. Število delovno aktivnih oseb se je na mesečni ravni povečalo za nekaj več kot 2400 na skoraj 798.000 oseb, so sporočili iz statističnega urada.

ODPRTA POT ZA OBVOZNIČO ŠKOFJE LOKE

Državna revizijska komisija je obe pritožbi na izbiro izvajalca del za dokončanje poljanske obvoznice zavrnila. Pogodba z izvajalcem naj bi bila podpisana v teh dneh. Cesta, ki bo razbremenila mesto jedro Škofje Loke in olajšala pot proti Poljanski dolini, bo tako vendarle lahko končana do konca leta 2015 in sofinancirana iz evropskih sredstev.

KRUH ZA PRJATLA

V dobrodelno akcijo Kruh za prijatla, ki kupcu v pekarni omogoča plačilo dodatnega kruha za tiste, ki si ga ne morejo privoščiti, se je v dobrih dveh tednih vključilo 158 pekarn in trgovin v 58 slovenskih krajih.

PO SVETU

MILANSKI EDIKT

Leto 2013 je na poseben način povežalo vse kristjane. Spominjali smo se namreč, kako je cesar Konstantin leta 313 kristjanom dovolil svobodno izpovedovanje vere v takratnem rimskem cesarstvu. Z uveljavitvijo tako imenovanega milanskega edikta se je končalo tudi preganjanje kristjanov. Vrh praznovanj ob 1700. obletnici tega pomembnega dokumenta je bilo septembrsko romanje v Niš, kjer je slovesno sveto mašo daroval papežev posebni odposlanec, kardinal Angelo Scola. Katoliška Cerkev v Srbiji se je na jubilej pripravljala tri leta. Osrednje praznovanje, ki je bilo 20. in 21. septembra v Nišu, rojstnem kraju cesarja Konstantina, je bilo po besedah nadškofa Stanislava Hočevarja globoko doživetje prave avtentične svobode.

JUŽNI SUDAN

Varnostni svet Združenih narodov bo po vsej verjetnosti odobril napotitev na tisoče dodatnih vojakov v svojo misijo v nemirnem Južnem Sudanu. Ti bodo sposobni bolje zaščititi tamkajšnje civiliste pred vse hujšim nasiljem. Generalni sekretar Ban Ki Moon predlaga napotitev 5500 dodatnih vojakov in skoraj 500 dodatnih policistov. Ban je povedal, da je, medtem ko se nasilje v Južnem Sudanu stopnjuje, v stiku tako z južnosudanskim predsednikom Kirom kot tudi drugimi regionalnimi voditelji. Pozval je k takojšnjemu končanju napadov na pripadnike mirovnih sil in civiliste. Napovedal pa je, da bodo Združeni narodi preiskali poročila o hudih kršitvah človekovih pravic in zločinih proti človečnosti v tej državi ter poskrbeli, da bodo odgovorni zanje kaznovani.

OBLETNICA »FEDERAL RESERVE«

ZDA so na 23. decembra, pred 100 leti dobile svojo centralno banko Federal Reserve, ki je bila odgovor na pretrese finančnega trga. Banka je z leti dobivala širše pristojnosti pri upravljanju s finančnim sistemom, nikoli pa se ni otrsela kritikov in nekateri bi jo še danes radi ukinili. Njena naloga je regulacija bank preko dvanajstih regionalnih bank, ki imajo sedeže po večjih mestih. Vzrok za ustanovitev Federal Reserve ali na kratko Feda je bila vrsta bančnih kriz na začetku dvajsetega stoletja, ko je med ljudmi zavladala panika, da bodo njihove vloge propadle, in so zato poskušali iz bank umakniti denar. Ustanovljena je bila posebna komisija pod vodstvom republikanskega senatorja Nelsona Aldricha, ki je pregledala, kako takšna vprašanja rešujejo v večjih evropskih državah, in pripravila uvodoma skromen predlog za ustanovo, ki bi jo sestavljali le predstavniki bank in bi posojala denar bankam, ki bi zašle v

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Ladislav Lenček CM – srebrnomašnik: Dne 17. decembra je popolnoma na tihem daroval svojo srebrno mašo g. Ladislav Lenček CM. Požrtvovalni javni delavec ni želel ob tej priložnosti nikakih zunanjih svečanosti. Toda kljub temu se je po vasi zvedelo za jubilej priljubljenega duhovnika in se je napravilo, kar se je v kratkem času pač moglo, da dogodek ne bi šel neopaženo mimo.

Domači pevski zbor pod vodstvom g. Viktorja Burje je prav tako na tihoma naštudiral dve pesmi v pozdrav jubilaru. V nedeljo, 22. decembra, pri glavni sveti maši, katero skoraj redno daruje gospod jubilar, je tako pevski zbor v njegovo skromno počastitev zapel pri darovanju Vodopivčevu Srebrnomašniku v pozdrav, po obhajilu pa tradicionalno Riharjevo Srebrnomašnik bod' pozdravljen. Vaščani pa so v tihih molitvah ponavljali zadnjo kitico pesmi: »Bog, ki dobro z dobrim vrača, naj ti trud za nas poplača, naj ti da svoj blagoslov!«

Lepi jubilej moža, ki bi bil gotovo zaslužil vse lepšo proslavo, je tako po njegovi lastni redovniški volji minul skoraj v tihoti, toda v toliko večji prisrčnosti. Pevci pa so po minuli maši rekli: »Vse pa le ni bilo po njegovem!« in – prav so imeli!

Šolska zastava: Slovenski šolski tečaj škofa dr. Gregorija Rožmana v San Martinu je dobil svojo šolsko zastavo, ki je bila blagoslovljena na zaključni prireditvi šolskega tečaja. Blagoslovil jo je sanmartinski slovenski dušni pastir župnik Gregor Mali in je imel ob tej priložnosti lep govor o pomenu slovenske zastave in o zvestobi idealom, ki jih predstavlja zastava. Tej prisrčni slavnosti sta botrovala gospa Malči Hartman in g. Jože Skale. Botra je darovala zastavo, boter pa drog; oba pa sta se tudi z lepim darilom spomnila šolskega sklada.

(Svobodna Slovenija, 2. januarja 1964 – št. 1)

likvidnostne težave. Za demokrate je bil predlog nesprijemljiv in takratni ameriški predsednik Woodrow Wilson je menil, da gre za jasen poskus koncentracije kapitala v rokah velikih bank. Zato so na koncu ustanovili neke vrste hibridni sistem, sestavljen iz predstavnikov bank in države. Fed je bil v času velike gospodarske depresije v 30. letih bolj ali manj pasiven opazovalec dogajanja.

OPRAVLJENO DELO

Edward Snowden je v pogovoru za Washington Post ocenil, da je njegova misija opravljena. Spomnimo, po njegovi zaslugi so v javnost začele prihajati podrobnosti o obsežnem nadzoru ameriške Agencije za nacionalno varnost nad telefonskimi in spletnimi komunikacijami doma in v tujini. Kot je dejal Snowden v prvem intervjuju v živo, je sam zadovoljen, saj je javnost sedaj seznanjena z dejanskimi razsežnostmi nadzora ameriških oblasti nad telekomunikacijami. Ob tem je spomnil, da ni nikoli želel spremeniti družbe, ampak je le želel dati družbi priložnost, da se odloči, ali mora spremeniti samo sebe. Snowden zdaj živi na neznani lokaciji v Moskvi.

TURŠKI SUM KORUPCIJE

Turški premier Erdogan je svojim političnim nasprotnikom močno zagrozil, če bodo korupcijski škandal, ki je izbruhnil v minulih dneh, izkoristili za politične napade nanj. Preiskavo o korupciji, v katero so vpleteni tudi sinovi nekaterih ministrov, je Erdogan ocenil za grob napad na njegovo vlado in je že odstavil več visokih policijskih uradnikov. Pred podporniki svoje Stranke za pravičnost in razvoj v mestu Giresun na črnomorski obali je vsakega pozval, naj se zaveda, kje ima mesto. Medtem je v Carigradu več tisoč protestnikov zahtevalo njegov odstop in odstop vse vlade. Posredovala je policija, ki je uporabila tudi solzivec in vodne topove.

RESUMEN DE ESTA EDICION

RECORDAMOS LA GESTA

En Eslovenia una de las fechas patrias es el llamado Día de la Independencia. El 26 de diciembre transcurrieron 23 años desde que se llevó a cabo el plebiscito, en el cual una abrumadora mayoría de eslovenos decidió separarse de Yugoslavia y emprender el camino de un estado propio e independiente. Ya por entonces uno de sus artífices, el obispo Sustar alertaba, que el camino sería difícil. Los acontecimientos posteriores y la situación actual dan prueba de los esfuerzos que son necesarios para instaurar una verdadera democracia. (Pág. 2)

RECONCILIACION NECESARIA

Los embajadores de Francia y Estados Unidos en Eslovenia tocaron recientemente un tema delicado pero clave de la sociedad eslovena: la reconciliación. Ambos dijeron, que notaron extrañados, que el pasado reciente de Eslovenia aún provoca divisiones y enfrentamientos en la sociedad. Otros países de Europa, Francia, por ejemplo, han resuelto sus diferencias y viven en paz. Eslovenia aún se debe un debate abierto y comprensivo, que lleve a la verdad histórica, al entierro digno de sus muertos y a la reconciliación, sin la cual no hay futuro. (Pág. 2)

FESTEJO SACERDOTAL

Hace dos números escribíamos acerca de las bodas de oro sacerdotales de Mons. Jorge Rode. El festejo tuvo lugar el domingo 15 de diciembre en la iglesia del Centro Esloveno de la Capital Federal. Una gran cantidad de eslovenos y sus descendientes se hizo presente en el homenaje. En la misa el celebrante estuvo acompañado por varios sacerdotes de la colectividad. Cantaron integrantes de todos los coros de nuestras comunidades y durante el tradicional "ofer" cada uno de los presentes saludo personalmente al celebrante. Se leyó también una carta de adhesión del arzobispo de Buenos Aires Mons. Poli. Concluida la misa, la fiesta continuó en el salón del centro. En nombre de la comunidad dijo palabras alusivas el presidente de la Asociación Eslovenia Unida. Se leyó una carta de salutación del cardenal esloveno Franc Rode y el coro de más de cien cantantes entonó cantos alusivos y canciones tradicionales. Finalmente Mons. Rode agradeció con sentidas palabras el homenaje, agradeció a Dios la gracia del sacerdocio y alentó a los jóvenes a seguir con fidelidad y esfuerzo sus vocaciones. La fiesta concluyó con un ágape, preparado por las instituciones de la colectividad, que participaron fraternalmente en el homenaje a su pastor. (Pág. 3)

ALEGRE DICIEMBRE

En este número les contamos acerca de los actos, con los cuales terminaron las clases en dos de nuestros cursos de lengua eslovena para niños. En el centro Pristava, de Castelar, le escuela France Prešeren cumplió 60 años de actividad en 2013. Allí, en octubre celebraron el día de las mamás. Y en la última jornada de noviembre tuvieron su acto de clausura. Hubo actuaciones de cuentos alusivos a la navidad. También los alumnos donaron juguetes para ser entregados a los niños pobres. Los que terminaron el ciclo primario se despidieron de la escuela. Y finalmente tuvieron el tradicional festejo de san Nicolás, el santo que el Eslovenia trae regalos a los niños, que persiste entre nosotros.

También concluyeron las clases en el curso ABC, que en el centro esloveno capitalino reúne a los niños deseados de conocer el idioma y la cultura de sus ancestros. Fue el sábado 7 de diciembre. Este año se decidieron por un teatro de títeres, que provocó entusiasmo y gran participación entre los alumnos y también entre los padres. La obra "El ratoncito engraido" concitó la atención de todos y permitió el lucimiento de los pequeños artistas. Tras los agradecimientos por parte de maestros, padres y alumnos, se sirvió un lunch, que permitió confraternizar a los que participan de esta pequeña pero activa comunidad educativa. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com**
Za Društvo ZS: Franci Znidar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Urška Makovec, Metka Mizerit, Marko Vombergar in Pavla Grbec.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 600.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 820.-; beli papir \$ 930.-; Bariloche; \$ 785.-; obmejne države Argentine, 250.- US dol.; ostale države Amerike, 280.- US dol.; ostale države po svetu, 300.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 200.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta.

Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
E-mail: estudio@estudiobovovsek.com.ar**Dr. Marjana Poznič** - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.**Planika catering - Ani Rode**
Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495**VERA WINES - VINOTEKA**
Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.**POSREDOVANJA**
PATAGONIA Storitve
María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

OSEBNE NOVICE

Krst

14. decembra je bila krščena v cerkvi San Benito Abad, v Palermu, **Joaquina Moyano Selan**. Očka je poročnik Rolando mamica pa Veronika Selan. Botra sta bila Silverio de Jesus Quinteros in Cvetka Selan. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Nova diplomanta

Na inštitutu Maria Mazzarelo je dokončala študije **Karolina Kenda** in postala učiteljica za osnovno šolo.6. decembra 2013 je na pravni fakulteti moronske univerze končal študije in diplomiral iz prava **Martija Rant**.

Čestitamo in želimo mnogo uspehov!

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Pravice plemstva

V Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu je na ogled razširjena razstava o privilegijih in pravicah plemstva na Štajerskem in Kranjskem.

Razstava Plemstvo, knez in dežele. Deželno-knežji privilegiji Štajerske in Kranjske je nadgradnja razstave Kranjski deželni privilegiji 1338-1736 avtorjev Andreja Nareda in Jureta Volčjaka, ki jo je Arhiv Republike Slovenije premierno predstavil spomladi leta 2008.

Tu so bile predstavljene originalne pergamentne listine, s katerimi so deželni knezi plemstvu in stanovom na Kranjskem, v Slovenski marki in Metliki ter v Istri potrjevali pravice in privilegije. Na ogled je bila v Ljubljani in na Dunaju.

Prvotno postavitve so v Štajerskem deželnem arhivu nadgradili z natančnejšim pogledom na Štajersko, saj je bil v Gradcu od leta 1564 sedež notranjeavstrijskega deželnega kneza Karla II. Uradi, ki so se oblikovali v Gradcu, so bili do zgodnjega 19. stoletja pristojni ne samo za Štajersko, temveč tudi za Kranjsko in Koroško, Goriško in Gradiško, Trst in Vojno krajino.

Kaj so pravzaprav pravice in privilegiji? Gre za

neke vrste deželno ustavo, ki jo je moral potrditi vsak novi deželni knez. Urejali so področje, kot je dedovanje, sodni postopki, kazni in podobno. Nastajali so kot prepisi starih privilegijev in njihovih potrditev. Do leta 1593 so jih za samo omenjena tri področja izdajali ločeno, od tedaj pa skupaj, s čimer se je Kranjska s priključenimi gospostvi pravnoformalno povezala v eno deželo.

Poleg t. i. osnovnih listin iz let 1338, 1365 in 1374, ki so bile jedro poznejših potrditev, so razstavljene vse v originalu ohranjene potrditve; zadnja je bila obsežna listina cesarja Karla VI. iz leta 1736.

Veliko večino originalnih dokumentov (listin) hrani Arhiv Republike Slovenije v Ljubljani, reprodukcije pa so prispevali še Koroški deželni arhiv iz Celovca, Narodni muzej Slovenije, Avstrijska nacionalna biblioteka in Avstrijski državni arhiv z Dunaja.

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

SLOVENCİ IN ŠPORT

TINA JE BILA DRUGA

Tina Maze (foto) je bila druga na smuku za svetovni pokal alpskih smučark v francoskem Val d'Isère, z drugim mesto je dosegla najboljši izid sezone. Za zmagovalko, Švicarko Marianne Kaufmann-Abderhalden, je zaostala 29 stotink. Tretja je bila Avstrijka Cornelia Hütter.

DUGONJIĆ Z NOVIM REKORDOM

Trenutno najboljši slovenski plavalec Damir Dugonjić je na ekshibicijskem plavalnem dvoboju med ZDA in Evropo v Glasgowu dosegel nov slovenski rekord na 100 prsno - 57,08 sekunde. Dugonjić je bil 16 stotink sekunde hitrejši kot prejšnji teden v finalu evropskega prvenstva v Herningu na Danskem, kjer je osvojil bronasto medaljo, dosegel pa je natančno enak izid kot novi evropsko prvak Madžar Daniel Gyurta.

Uradne ure za stranke v Slovenski hiši (atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) smo na razpolago rojakom:

ponedeljek, sredo in petek, od 10. do 19. ure.

Hvala za razumevanje!

Slovenci se ne veselijo novega leta 2014

Novo leto pomeni novi izzivi, nove priložnosti, nove možnosti, nov začetek in novo upanje. A Slovenci se leta 2014 sploh ne veselijo, kažejo rezultati javnomnenjske ankete.

Skoraj tretjina vprašanih v anketi javnega mnenja Episcenter je odgovorila, da se v letu, ki prihaja, ne veselijo ničesar. Psiholog Matej Tušak pravi, da je to znak, da so se ljudje navadili, da izhoda ni, in ga zato ne iščejo več.

Gre za fenomen naučene nemoči, ki izhaja iz znanstvenega eksperimenta s podgano, zaprto v kletko, na katero so spustili elektrošok, pojasnjuje psiholog. Sicer se je vedla običajno, ko pa so spustili elektrošok, je panično is-

kala izhod. V naslednjem koraku so pred elektrošokom spustili zvok, ko ga je slišala, se je začela vesti enako kot ob elektrošoku. Po več poskusih je ugotovila, da bo krizno situacijo najlažje preživela in jo odnesla s čim manj posledicami, če se na sredini kletke stisne čim bolj skupaj. Tako tudi ni opazila, da so med poskusom odprli celo stranico kletke in ji tako omogočili izhod.

Tako je tudi z ljudmi, »so kot podgane, ležijo in čakajo, da bodo umrli«, ponazarja Tušak. Po njegovem mnenju je to tudi razlog za to, da so anketiranci kot največjo skrb izrazili nadaljevanje in poglabljanje krize. »To je seveda narobe, taka družba ne bo perspektivna.« Kot

opozarja, bi morali takrat, ko je najhuje, delati največ. »Poskusiti bi morali tisoč stvari, da bi mogoče ena delovala. Ne pa da le govoriš, kako se ne da.« Pomemben je tudi pravi videz. Slediti in posnemati bi morali tiste, ki so našli izhode in jim je uspelo, spodbuja psiholog. Velik del odgovornosti po njegovem mnenju nosijo mediji, ki žal bolj ali manj iščejo le slabo, premalo pa poudarjajo dobre in pozitivne zgodbe.

Je ta psihološka posebnost tudi kriva, da se tako malo spremeni na političnem področju v Sloveniji?

SREČNO LETO 2014

Brnik praznuje

Pred 50 leti je na letališču Brnik pristalo prvo letalo. V 50 letih se je zvrstilo več kot 935 tisoč letal, s katerimi je potovalo več kot 35,3 milijona potnikov. V svoji bogati zgodovini je letališče beležilo stalno rast potnikov, četudi je doživelo kar nekaj vzponov in padcev. Na Letališču Brnik je prvo letalo pristalo 24. decembra 1963, in sicer letalo DC-6B slovenskega letalskega prevoznika, ki se je tedaj imenoval Adria Aviopromet.

Redni letalski promet na Brniku je bil vzpostavljen 9. januarja 1964, ko je linije z Beogradom, Dubrovnikom in Londonom vzdrževal JAT, Adria pa je letela v Beograd in Alžir. Že prvo polno leto delovanja je letališče sprejelo več kot 78 tisoč potnikov. Tako kot druga letališča po svetu je tudi Letališče Brnik, ki se danes imenuje Letališče Jožeta Pučnika Ljubljana, v svoji zgodovini beležil padce, ki so bili ekonomske ali politične narave.

Zlate so človeške duše,
ki ljubile so Boga,
ki so bližnjega ljubile,
zdej v Nebesih so doma.

Bila je zvesta Bogu, narodu in odšla je po plačilo

Vera Zurc, roj. Kokalj

13. decembra je umrla zvesta žena, dobra mamica in stara mama. Zahvaljujemo se g. Janezu Pintarju za redno nedeljsko sv. obhajilo, zdravstvenemu osebju Rožmanovega zavoda za ljubezen in skrb, prelato Juretu Rodetu, Francu Himmelreihu in Franciju Cukjatiju za mašo in molitve ob krsti. Hvala vsem, ki ste jo kropili in zanjo molili.

Žalujoci:

mož **France**;
hčerki **Veronika** z možem **Danijelom** in **Marija**;
sin **Tadej** z ženo **Pavlo**;
vnuki: **Niko**, **Erika**, **Boris** in **Ivan**
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija (Ihan)